

KAPITEL 8 – hvor mor finder ud af, at Magnus har fået en gud

Det er to en halv uge siden, at Magnus havde fødselsdag. Det betyder, at han har haft gud på prøve i to en halv uge, og at gud har en halv uge mere til at overbevise Magnus om, at han skal have lov til at være en del af Magnus' liv. Magnus synes ærlig talt godt, at ham gud kunne anstrenge sig lidt mere. Han har stort set ikke gjort noget som helst. Eller – han har faktisk ikke gjort noget overhovedet. I hvert fald ikke noget, som Magnus har lagt mærke til.

Han har prøvet at spørge Berna, om der er et sted, man skal trykke 'start', for at gud starter op, men det mente hun ikke, man skulle. Nu hvor gud kun har en halv uge til at vise, hvad han kan, har Magnus besluttet, at det er mest fair, hvis han går op og spørger Bernas mor – for at være helt sikker på, at han ikke har glemt at tænde for gud eller noget.

“Hej Bernas mor. Jeg har lige nogle spørgsmål til min fødselsdagsgave,” siger Magnus, da Bernas mor åbner døren.

“Spændende,” siger hun. “Kom indenfor, så laver jeg lige en kop te til os. Hvad vil du spørge om?”

“Jo altså, jeg synes måske, at ham gud er lidt sløv i det, Altså hvis det var mig, der var på prøve, fx på et nyt fodboldhold eller noget, så ville jeg virkelig anstrenge mig for at gøre det godt. Og det gør han altså overhovedet ikke. Og så er jeg

kommet i tvivl om, om der måske er en start-knap på ham eller noget, som jeg har glemt at tænde for?”

“Det er der ikke, Magnus,” siger Bernas mor. “Gud er i gang hele tiden, og han er med dig alle vegne.”

“Er han også med mig på toilettet? Det er jeg faktisk ikke så vild med,” siger Magnus.

“Ej, men han er der heller ikke helt på den måde,” griner Bernas mor.

“Jeg tror slet ikke, han er der. Jeg har overhovedet ikke lagt mærke til ham,” siger Magnus.

“Så er det måske, fordi du ikke har haft brug for ham endnu. Har du været ked af det eller bekymret dig over noget siden din fødselsdag? Eller haft brug for hjælp?”

Magnus tænker sig om. Næ, det har han faktisk ikke. Mor har været så optaget af at læse i de gamle blade, hun købte på loppemarkedet på store markedsdag, at det eneste, hun har købt de sidste par uger, er en gammel stol, hun vil male lilla. Så han har faktisk ikke haft noget at bekymre sig om.

“Hvis du ikke har haft brug for ham, så er det nok derfor, han ikke har vist sig,” siger Bernas mor.

Det giver meget god mening, tænker Magnus. Det er lidt ligesom lærerneovre i skolen. De kommer jo også kun hen til en, hvis man har brug for hjælp. Lige bortset fra

Lotte, som altid kommer hen og snakker med dem allesammen. Han havde nok regnet med, at ham gud var lidt mere ligesom Lotte. Sådan en, der kommer hen og hyggesludrer og lige giver et godt råd eller siger noget, man bliver vildt glad for. Men okay, Lotte har også kun 28 børn, hun skal hjælpe. Gud har alle mennesker i verden, så han har jo nok ret travlt.

Det ringer på døren. Bernas mor går ud og åbner.
“Er Magnus inde hos jer?”

Det er mor, der åbenbart er kommet hjem fra arbejde. Magnus går ud i gangen for at sige hej til mor.

“Ja, han er lige her,” siger Bernas mor. “Kom ind og få en kop te. Vi sidder lige og taler om, at Magnus ikke rigtig synes, at han mærker så meget til den fødselsdagsgave, vi gav ham.”

“Det er pinligt, det her,” siger Magnus’ mor. “Men jeg kan simpelthen ikke huske, hvad I gav ham.”

“Det var jo en gud,” siger Bernas mor.

“En gud?” spørger mor. “Hvordan skal det forstås?”

“Ja altså, Berna og jeg har givet Magnus en gud. Og nu har Magnus haft ham på prøve i to en halv uge og ville lige høre mig, om man skal trykke start på ham gud,” griner hun. “Ja, for han synes ikke, han kunne mærke gud ret meget.”

Magnus kan godt se på mor, at hun ikke ser vildt begejstret ud. Magnus har slet ikke fortalt hende, at han har haft gud på prøve. Han har jo næsten selv glemt det, fordi ham gud alligevel ikke laver noget. Og måske har han heller ikke helt haft lyst til at fortælle det til mor. Hun synes jo, at gud kun er for folk, der ikke har noget sundt at tage sig til.

“Altså, det er rigtig fint, at I har en gud. Man må jo tro på lige det, man selv vil,” siger mor. “Men det duer ikke at give Magnus en gud. Magnus og mig, vi tror slet ikke på gud.”

“Men det var jo bare for at hjælpe,” siger Bernas mor.

“Ja tak, men den hjælp har vi ikke brug for,” siger mor.

“Magnus og mig, vi tror ikke på gud.”

“Altså, det er vel Magnus, der selv skal finde ud af, om han tror på gud,” siger Bernas mor.

“Nej, det er det faktisk ikke. Nede hos os tror vi ikke på gud, og så er den ikke så meget længere.”

Magnus forstår ikke, hvad det er for en, der ikke er så meget længere. Men han forstår, at mor i hvert fald ikke vil have, at han har en gud. Det er bare lidt underligt, for mor har jo selv lige sagt, at man må tro på lige det, man selv vil. Og det har han også lært ovre i skolen. I Danmark må man tro på lige det, man vil. Nogle tror på én gud, nogle tror ikke på nogen, og andre tror på flere guder. Fx har han set i TV-avisen, at der i Jylland er en dame, der hedder Gurli, og hun tror på nogle tudsegamle guder, som kan lave tordenvejr ved at køre hen over himlen i en oldgammel vogn.

Han har også set et udsendelse om en, der hedder Per. Han har en statue af en tyk mand i skrædderstilling stående i sin vindueskarm. Statuen er en slags gud, og hver morgen sætter Per sig på et rødt tæppe foran statuen og lukker øjnene i to timer, og når han er færdig, er han helt rolig. Og så er der bare ikke noget i hele verden, der kan gøre ham sur. Det er

statuen, der har lært ham, at det er noget møg at have for mange ting. Så nu har han ryddet ud i alle sine ting, så han stort set kun har tæpper i sin lejlighed.

Magnus ved ikke, om det helt er sådan en gud, han har fået af Berna og Bernas mor, men hvis det var, kunne det ellers være en meget god gud til mor.

“Mor, du siger selv, at man må tro på lige det, man vil, og at man skal være åben over for nye ting og prøve dem af, inden man beslutter, om man kan lide dem eller ej. Du må også godt få ham på prøve, hvis du vil?”

“Jeg har ikke brug for en gud, Magnus. Og det har du heller ikke,” siger mor. “Og nu skal vi altså ned til os selv. Kom så.”

“Men jeg har ham jo bare på prøve,” siger Magnus. “Ligesom Berna har fodbold på prøve.”

“Hvad er det for noget med fodbold?” spørger Bernas mor. “Berna går ikke til fodbold.”

“Jo da, Morten har jo meldt Berna til fodbold. Hun er jo vildt god,” siger mor. “Det er så sødt af Morten. Han tager også med til Magnus’ kampe og sådan noget.”

“Jamen, Berna skal ikke gå til fodbold. Hun kan spille det i gården, men hun skal ikke gå til det. Det er en drengesport.”

“Nej, der er altså også pigehold,” siger mor.

“Som jeg har forstået det, er Berna på det bedste pigehold. Er det ikke rigtigt, Magnus?”

“Jo,” siger Magnus, men egentlig har han ikke lyst til at svare. ■

Spørgsmål til teksten

■ Bernas mor vil ikke have, at Berna spiller fodbold, fordi hun synes, at det er en drengesport. Hvad synes I om det?

■ Magnus' mor vil ikke have, at Magnus får en gud. Hvad synes I om det? Skal man selv have lov til at bestemme, om man vil have en gud?

■ Hvorfor tror I ikke, at Magnus havde lyst til at svare på, om Berna var begyndt at gå til fodbold?

